

dende ude i alle Europas Lande. Forretningsfolk og andre, der ride paa Veksler, pleje, naar en Veksel skal fornys, at yde et Afdrag, at faa den sat lidt ned, men den danske Stat gaar den modsatte Vej. Naar dens Veksler skulle fornys, kan den ikke indfri dem, men maa have Gælden forøget. Det er det, dette Lorforslag gaar ud paa. Forslaget er en nødvendig Følge af den Politik, Regeringen har ført, en Politik, der i Letsindighed skal søge sin Lige. Det viser sig, at Regeringen ved sin Politik har styrtet vort Land ind i økonomiske Vanskeligheder, som ere langt større, end vi evne at bære dem. Man skal gaa langt tilbage i Tiden for at finde en Situation, hvor den danske Stats økonomiske Tilstand er af en saa sørgelig Beskaffenhed som i Øjeblikket. Lovforslaget er, som sagt, en nødvendig Følge af den Politik, vi have ført. Det var derfor saare naturligt, at Ordføreren for Regeringspartiet, der sammen med sit Parti staaer som medskyldig for denne Politik, anbefaler dette Lovforslag. Han har ikke andet at gøre, Staten er i Nødstilstand, der er ingen anden Vej at se end at laane Penge. Der skal skaffes Penge, hvis Staten skal klare sine store Forpligtelser. Dag for Dag viser det sig tydeligere, at Forsvarslovene langt overstige vort Lands økonomiske Evne. Vi ere styrtede ind i Udgifter saa store, at vore Indtægter ikke slaa til. Ganske ordinære Udgifter, som burde afholdes af det løbende Budget, skulle afholdes af Laan og Laan i det uendelige.

Nu sige de Herrer nok, at Forsvarslovene ere vedtagne, og de slaa sig for Brystet og tale om deres store Loyalitet. Disse Love skulle føres ud i Livet, men der er ingen Grund til i Øjeblikket at føre disse Love ud i Livet, naar vi mangle de nødvendige Midler dertil. Der er ikke det mindste i Vejen for paa mange Punkter at udsætte disse Loves Gennemførelse. Der er f. Eks. Loven om Befæstningsanlæg. I den staaer der udtrykkelig, at den skal gennemføres i Løbet af 8 Aar, og alligevel forlanger man Million paa Million til straks at tage fat paa de uhyre Udgifter, Loven medfører. Der er ligeledes den Lov, vi nylig have vedtaget, om Militærmusikken. Der er ingen som helst Nødvendighed for at gennemføre den i Aar, man kunde meget godt have sparet disse 150,000 Kr., naar man ikke har anden Udvej for at skaffe Pengene end at laane dem i Udlandet. Ligesaa med det næste Forslag, vi snart komme til at behandle igen, om Gar-

nisonerne. Der er her Tale om 2½ Mill. Kr. Man kunde uden nogen som helst Skade have udsat Gennemførelsen heraf. De Herrer have kun en eneste Vej at anvise til at skaffe Midler til Stede, nemlig at gaa Tiggergang den ene Gang efter den anden til Udlandet for at faa de nødvendige Penge til disse Loves Gennemførelse. Man har saa ofte spurgt den højtærede Finansminister om hans Finansplan. Det er sket mange Gange i dette Ting og ogsaa oppe i det andet Ting. Men den højtærede Finansminister er altid den tavse Mand, han kan ingen Besked give. Jeg skal ikke gentage Spørgsmaalet her, for jeg ved, det er fuldstændig overflødig. Jeg ved paa Forhaand, at jeg faar intet Svar, og jeg ved ogsaa, hvad Grunden er dertil. Det er den ganske simple, at vi have en Finansminister, der hverken ved ud eller ind, hvordan vi sidde i det. Den højtærede Finansminister bebrejdede sin Forgænger, Finansminister Brandes, at han var Specialist i at laane. Det skulde den højtærede Finansminister ikke have sagt, for er der nogen, som er Specialist i at laane, er det den nuværende Finansminister. Han kender kun dette ene: at gaa til Udlandet og optage det ene store Laan efter det andet.

Man kan maaske nok allerede skimte, hvordan man skulde komme ud af den nuværende Situation. Jeg antager, at det vil blive den, at der paa den danske Befolkning bliver lagt en Række Skattelove, og man hører antydet, hvordan disse Love skulle være. Man tænker paa Forbrugs-skatte. Det vil med andre Ord sige, at disse Byrder, man har væltet over paa den danske Befolkning, skulle bæres af den store ubemidlede Befolkning. Man kan være sikker paa, at de rige og velstillede skulle nok, som sædvanlig, hytte deres Skind. Følgerne af den letsindige Politik, der har været ført, ville blive væltede over paa den store, brede Befolkning; det er den, der kommer til at bære dem, og det kan netop gøres i Øjeblikket, da Staten er i en saa sørgelig finansiel Stilling, da der skal skaffes Penge til Veje til Statens Drift og Husholdning, og da de fornødne Penge maa skaffes til Veje, jeg havde nær sagt for enhver Pris. Her har Højre faaet ganske glimrende Kort paa Haanden; Højre vil være i Stand til at diktere Indholdet af Skattelovene, og saa vide vi paa Forhaand, hvordan de ville blive. Det vil blive den brede, almindelige Befolkning, den smaatstillede Mand, der her maa lægge Ryg til, og som maa bære Følgerne af den